

Jensen-Sønderup: De i dette Lovforslag omhandlede Ændringer i og Tillæg til den nugældende Lov, eller jeg skal maaske sige de nugældende Love, om kommunale Dyrtilsforanstaltninger kan vist bedst udtrykkes ved tre Betegnelser eller samles i tre Kategorier. Saa vidt jeg kan se, er der Tale om for det første en Udvidelse af det Omraade, paa hvilket der kan træffes kommunale Foranstaltninger, dernæst er der Forslag om at give et større Statstilskud til de Dyrtilsforanstaltninger, der træffes af Kommunerne, og endelig er der for det tredje Forslag om at foretage forskellige Ændringer i de Regler, der gælder for Udskrivning af den Tillægsskat, som maatte være nødvendig, for at Kommunerne kan afholde de med de kommunale Dyrtilsforanstaltninger forbundne Udgifter. Der er, hvad det første af de af mig nævnte Punkter angaar, navnlig Tale om at udvide Omraadet til ogsaa at omfatte Befolkningens Forsyning med Belysningsmidler. Jeg vil straks sige, at det efter min, og jeg kan sige mit Partis, Opfattelse er forbundet med store Betæneligheder at gaa med til at lade Kommunalbestyrelserne træffe Foranstaltninger til Befolkningens Forsyning med Belysningsmidler, naar det i al Almindelighed siges, at det skal ske i Henhold til §§ 1 og 2 i den kommunale Dyrtilslov.

Der er en ret betydelig Forskel paa, om man tager § 1 alene, eller man tager §§ 1—2. I det Øjeblik, man tager § 2 og tænker sig, at Talen i al Almindelighed er om kommunal Forsyning med Belysningsmidler, det vil igen sige Elektricitet, vil det betyde, at der af Statskassen skulde ydes efter de Regler, der nu een Gang er i den gældende Dyrtilslov, henholdsvis $\frac{2}{3}$ eller $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, Kommunerne har ved Levering af Elektricitet til de mindre velstillede eller, som det hedder, til „de ved Dyrtilsloven vanskeligt stillede“, og baade til disse og til de mere velstillede. Jeg vil tilstaa, at jeg ikke forstaar, hvordan det skal kunne udføres i Praksis. Man kan udføre det i Praksis paa den Maade, at man siger: Da det har kostet Kommunen saa og saa meget at give samtlige Kommunens Beboere Belysning — jeg tænker her specielt paa Elektriciteten — til en nærmere fastsat Pris, skal Staten tage $\frac{1}{3}$ af samtlige de for Kommunen dermed forbundne Udgifter. Men om det vil være rigtigt, at Staten saadan uden videre skal betale $\frac{1}{3}$ af, hvad det koster Kommunen at levere Elektricitet til al-

mindelig Belysning, hvad enten de paa-gældende er velstillede eller ikke, hvad enten de, om jeg saa maa sige, flottes sig med Belysning paa en Tid, hvor der er al Anledning til — og hvor der af Kommunalbestyrelserne gøres alt muligt for at faa Folk til — at spare, forekommer det mig at være en tvivlsom Foranstaltning. Det kan ikke siges, at Belysningen i samme Grad er en Livsfornodenhed som Fødevarer og Brændsel. Jeg tror, der er al Grund til at være overordentlig betænkelig ved at gaa med til i al Almindelighed at udvide Dyrtilsforanstaltningernes Omraade til ogsaa at omfatte Belysning, navnlig naar det ogsaa skal gælde Foranstaltninger efter § 2. Jeg erkender, at hvor Talen er om den rationerede Petroleum, eller hvis det bliver nødvendigt at gaa til en Ratio-nering af Tællelys, som der har været Tale om, og hvis Priserne paa Tællelys, om vi en Gang bliver nødt til at nøjes med dem, bliver høje i Forhold til Petroleum, der allerede nu er meget dyr, kan der vel være Grund til at bidrage til, at Petroleum og maaske Tællelys kan sælges til de ved Dyrtilsloven vanskeligt stillede til en lavere Betaling end den almindeligt fastsatte, men det er noget helt andet end i Almindelighed at bestemme: Staten skal betale $\frac{1}{3}$ af, hvad det koster at holde saa-vel store som smaa Lejligheder elektrisk oplyst. Jeg vil derfor meget henstille, at man nøje overvejer, om man virkelig skal gaa med til at lade Staten bidrage i saa høj Grad som her foreslaaet til Belysningen rundt om i Kommunerne.

Jeg gør opmærksom paa, at der er en overordentlig stor Forskel mellem de forskellige Kommuner. Medens der paa det her nævnte Omraade, hvor Talen er om Petroleum og Tællelys, og hvor der maaske kunde være Grund til at foretage Ændringer, vil være mange Landkommuner, hvor det med Rette kan kræves, at Kommunerne med Statsstøtte bidrager til, at de vanskeligt stillede faar Petroleum og eventuelt Tællelys til en nogenlunde rimelig Betaling, er Forholdet i Købstæderne og de sammenlignelsesvis faa Landkommuner, hvor der er Elektricitet, helt anderledes end i det store Tal af Landkommuner, hvor man ikke har Elektricitet. Jeg kan ikke se, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget lige saa lidt som i Ministerens Fremsettelsestale findes nogen nærmere Forklaring af, hvorledes man har tænkt sig dette Forhold ordnet, saa at det paa den ene Side rammer det, der er Grund til at ramme, men paa den anden